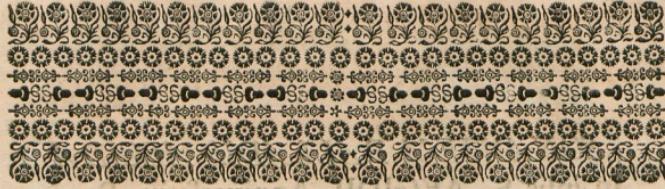

Z a
308

SONANTEM PALLADIS AEGIDA
In iplis S. AEGIDIIS Anniversariis Sacris
VIRO
Illusterrimo atque Generosissimo
DOMINO
JO. AEGIDIO
de ALEMANN
Dynastae in Schmiedeberg etc.
Potentissimo Poloniarum REGI et Electori Saxoniae
a Consiliis Intimis et Sanctioribus,
nec non Supremo Rerum Metallicarum Directori
Eminentissimo,
Maximo Litteratorum Mecaenati,
Domino Suo Gratiissimo,
Gracili quidem avena, mente tamen devotissima
decantabat
Christianus Gotthold Vilisch,
Liebstadiensis,
Socrar. Litter. Studioſ.

Stanno Richteriano. 1712.

Horatius L. III. Od. IV. v. 57. Quid

Contra sonantem Palladis aegida

Possent ruentes! (*)

Ivina, credas, haec Sapientiae
Aegis Tuæ nunc finibus omnibus
Germaniarum, Saxonumque,
Monte sonat resonatque nostro.

Virtutis (**) haec, quam miror, amabili,
Non Gorgonis, mens quam horret, imagine
Inclaruit semper, diuque
Inde ab avis, atavisque fulsit.

(*) Quod ita interpretantur Commentatores optimi: quid contra PALLADIS aut MINERVAE, i.e. prudentiae confilii clypeum, in conflitu cum hostibus sonantem, quo Jupiter etiam usus est contra Gigantes? quid inimici ad terram ruent et inconsiderate stantes contra confilium et animi robur valerent unquam? Aegis autem dicitur aero tunc arycos, capra, cuius est proprie pellis, alio nomine dicta airyin: sed sumitur pro amictu Jovis ex pelle nutricis sua Amaltheae, capræ: inde pro quovis aero pectoris munimento sive clypeo, in cuius medio erat Gorgonis f. Medusæ caput, serpentibus, crinum vice, terrible caput, ut ait Petr. Gvatl. Chabotius in Comment. ad Hor. I/I. Od. IV v. 51. fol. 153. et Laetanius L. I. Div. Institut. c. 21. de Capella, Jovis nutricita: hujus capellæ cori usum esse pro scuto Jovem contra Titanes dimicantem, Musacæ auctor est, unde a Poetis airyoxet, i. e. Jupiter clypeum tenens, nominatur. Ait absint haec nugae a sanctioribus Purpuratorum palatiis!

(**) Lohenstein in Armin. P. II. p. 502, Publ. Cornel. Scipio Nasica, der zu Rom den Ruhm und Rahmen des aller besten Mannes hatte/ führte das auf einen Anker stehende Bild der Tugend in Schilde.

*Magnus Tuis REX nítitur Aegide,
AUGUSTUS, illustri bac Alemannia;
Quae regias res auspicas (*)
Usque perrennius aere quovis*

*Circum feret. REX hunc clypeum tenens,
Vultu sereno conteret invidae
Duras manus fortis, suique
Fortius Imperii (**) fovebit*

*Scutum hoc sacrum, quod posteritas pia
Plenis honorum munieribus suis
Sacrabit, inscribetque saeculis
Per titulos memor esque fastos.*

*Mirabor? absit! Coelitus est data (***)
Haec Aegis orae Saxonis. Et diu
Quam in tuto erit (****) sacratus
Hic clypeus, Patriae perennem*

Spe-

(*) Clypeo *Aeneae* insculptae erant res et triumphi Romanorum, vid. Virgil. VIII, Aeneid. v. 626.

(**) Fabius iste cunctator dictus est Romanis: *Imperii Scutum*, telle *Floro* L. II. c. 6. uti *Oratorum Clypeus*, dictus fuit Imp. *Germanicus*, apud *Tacitum* L. II. Annal. c. 83 n. 5.

(***) Clodovaco I. Ludovico I. Regi Galliarum coelitus ab Angelo *Scutum* oblatum confat. Lohenstein in Armin. P. II p. 1274. Die Römer eigneten dem Ancilischen Schilde viel Kraft zu; welcher zur Zeit des Numae mit dieser Stimme von Himmel gefallen seyn soll: das die ihm besitzende Stadt so lange die mächtigste seyn würde in der Welt, so ihm hätte.

(****) Valer. Max. L. III. c. 2. de *Epaminonda*, qui in pugna acceptis vulneribus lethiferis, an clypeus intra esset, quaequivit, turpisimum enim erat apud veteres, clypeum in prae-lio abdicere.

*Sperat salitem mens pia Saxonum,
Et tam diu ipsi (plaudite!) copia
Manabit ad plenum benigno
Ruris honorum opulenta cornu. (*)*

*At laureatos blandula Livia, (**)
Dilecta Coniux, qva clypeus Tuus
Mire superbit, palmitesque
Eximios dabit usque pacis!*

(*) Horat. L. I. od. 17. v. 15.

(**) Lucius Antonius Crassus führte im Schilde die Kaiserin Liviam, welcher ein Adler eine Weiske / in dem Schnabel einen Lorbeer-Zweig haltende / Henne in den Schoß fallen ließ / Lohenstein in Armin. P. II. p. 505.

Pon ta 308, Th

ULB Halle
004 394 720

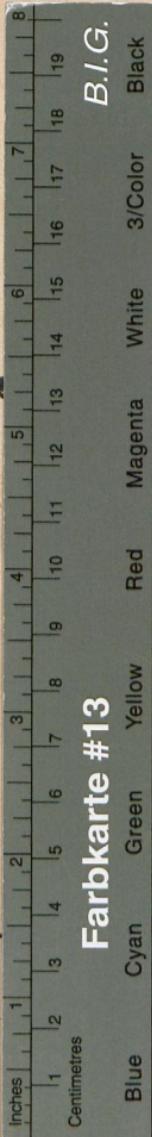
3

Sb

B.I.G.

PALLADIS AEGIDA
DII Anniversariis Sacris
VIR O
atque Generosissimo
OMINO
G IDIO
EMANN
Schmiedeberg etc.

um REGI et Electori Saxoniae
utimis et Sanctioribus,
erum Metallicarum Directori
nentissimo,
ratorum Mecaenati,
uo Gratosissimo,
a, mente tamen devotissima
decantabat
Gotthold VVilisch,
stadiensis,
litter. Studios.

Richteriano. 1712.